

17/2/08

לכבוד: יוצרי הסדרה "כפיות"

אסף גיל - מפיק ועורך ראשי
דני קרפל והילה מנור - עורכים
רן דברת - תסריטאי ראשי

דנה ספקטור, יריב גוטליב, נטלי בר, ניר סלונים, עמנואל הורי, ענבל הראל, שרי אלפי - כותבים

שלום רב,

עמותת "מכון תודעה" פועלת ליצירת מהפך תודעתי בחברה לגבי תופעת הזנות. אנו מנסים להפריך מיתוסים הרווחים בציבור כמו: "הנשים והגברים שבזנות נמצאים שם מבחירה", שהם מרוויחים המון כסף, שהם נהנים מזה, שאלו הן נשים נימפומניות שאוהבות לעשות סקס, שזה המקצוע העתיק בעולם, שאלו סטודנטיות שממנות את התואר ועוד שלל רב של מיתוסים שאין בינם ובין המציאות דבר, חוץ מאשר הרצון לשמר ולשמר את התופעה כך שתישאר ותתקיים לעד.

בסדרה "כפיות" הוצגו אינטראקציות בין "לקוח" ל"זונה". הצגת הקטעים הללו, באופן בו היא נעשתה, גורמת לדעתי לבנאליזציה ולגיטימציה של התופעה ובכך תרמה הסדרה לטיפול וחיזוק המיתוסים המשמרים כאמור את התופעה.

לעומת האופי המשעשע של הקטעים המוצגים, בעולם האמיתי הזנות אינה משעשעת כלל. מדובר בעולם אכזרי בו שבויים נשים וגברים הנתונים תחת אלימות קשה ביותר, ניצול, שיעבוד, השפלות יומיומיות, מחלות, מרות של סרסורים ושימוש בסמים.

אלמנט ה"בחירה" כביכול בעולם זה, הינו פיקטיבי לחלוטין. הנתונים המחקריים והקליניים מצביעים על תמונה כואבת ביותר בה בין 70% ל-95% מהנשים והגברים בזנות הינם קורבנות לתקיפה מינית או גילוי עריות בילדותם. בנוסף לכך נמצאו מאפייני חיים לא פשוטים נוספים בקרב אוכלוסיה זו, כמו דרות רחוב, התעללות בילדות, הזנחה קשה, עוני ושימוש נרחב בסמים. זנות אינה "מקצוע". היא שפל אליו מתדרדרים. אני מניחה שאף אחד מכם לא היה מעוניין ש - בתו, בנו, אחותו, אחיו, או כל אדם קרוב אליו - "יבחר" במקצוע בו כל פתח בגופו נחדר עשרות פעמים מידי יום, ועליו לספק את גמחותיהם הסוטות של גברים מנצלים.

* אני מצרפת למכתב זה קובץ השופך אור על היבטים רבים של תופעת הזנות, אשמח אם תקראו אותו, ותרחיבו את הבנתכם לגבי נושא כאוב זה. אשמח גם אם תבחרו בעתיד להציג את תופעת הזנות מתוך הפרספקטיבה הזו.

בברכה,

סמדר יבור, 052-8345761

מתנדבת ב"מכון תודעה"